

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NUM. 201
Castellar del Vallès - 1 gener 1937Reducció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Pro Hospitals de Sang

Amb el gran festival de diumenge passat, que fou, com es preveia, un èxit indiscutible, hem donat fi a la llarga campanya empresa a profit dels Hospitals de Sang, que gràcies a l'ajut i col·laboració de tot el poble de Castellar, ha assolit les proporcions magnífiques que les xifres més avall consignades expressen. Acabada, doncs, sols ens resta remerciar a tots els que, d'una manera o altra han fet que aquesta obra humanitària es veiés coronada amb el franc èxit que avui celebrem.

LA COMISSIO ORGANITZADORA

LLISTA OBERTA

	PESSETES
Suma anterior	1408'25
Unió obrers ram transport	15
Josep Rovira	5
Joan Brossa	2
X. X.	5
Joan Serra	5
X. X.	3
Salvador Lladó	5
6 amics	15
Centre Feliuenc	15
Josep Fornell (de París)	25
Sumen els donatius	1 503'25

RESUM

BENEFICIS:

Cinema Excelsior, 10 desembre	268
Futbol, 20 desembre	65'45
Ball, 20 desembre	37'50
Festival, 27 desembre	599'15
Són	2.473'35

PRODUCTE DEL SORTEIG BENEFIC:

Venuts 9.108 números	
a 0'25 pessetes cada 2	1.138'50
Sumen en total	3.611'85
Despeses	392'40
Resten líquides	3.219'45

RESULTAT DEL SORTEIG BENEFIC efectuat el dia 27 de desembre, en el Saló Municipal d'Espectacles:

229 premiat amb el premi 61: Un «corte» 5 metres gènere escocès.
380 amb el 15: Un floror cristall.
392 amb el 6: Un llibre tècnica mecànica
408 amb el 30: Un llum per a tauleta.
490 amb el 44: 10 m. cotó, roba Tolrà.
511 amb el 33: Un pendantiff fantasia.
529 amb el 24: 2 pots de nit.
684 amb el 54: 3 m. astracan, jaqueta

760 amb el 14: Un bust d'A. Clavé.
921 amb el 27: Un joc cafè porcellana.
990 amb el 63: 10 m. cotó casa Tolrà.
1206 amb el 31: 5 m. novetat senyora.
1479 amb el 26: 3 objectes tocador i un collaret fantasia.
1511 amb el 35: Un cobrellit de seda.
1679 amb el 17: 5 m. gènere escocès.
1754 amb el 59: 5 m. novetat senyora.
4255 amb el 8: Un parell sabates dona marca «Pleina».
4330 amb el 5: Una màquina «Kodak».
4774 amb el 22: Una petaca de pell.
5121 amb el 67: Una ànfora i un cantí.
5291 amb el 62: 5 m. novetat senyora.
5377 amb el 60: Un quadre a l'oli.
5581 amb el 46: Un joc de taula.
5594 amb el 36: Un parell sabates nena número 22.
5609 amb el 13: Un joc cafè japonès.
5726 amb el 45: Un parell sabates nena número 31.
5831 amb el 16: 2 figuretes porcellana.
5862 amb el 66: Un plat niquelat.
6001 amb el 55: Un «corte» de pantalon.
6374 amb el 51: 2 majòliques per a flors.
6402 amb el 56: Un floror artístic.
6432 amb el 47: Un parell sabates dona.
6516 amb el 41: Un parell de sabates nena número 33.
6519 amb el 37: Un parell de sabates nena número 34.
6539 amb el 21: 5 m. novetat senyora.
6559 amb el 25: Un saler, un collaret fantasia i una sucra cristall.
6745 amb el 39: Un fruiter de cristall.
6748 amb el 40: 10 m. cotó, roba Tolrà.
6759 amb el 50: Un «corte» vestit home.
6807 amb el 11: Un rellotge despertador.
6821 amb el 4: 3 m. jaqueta astracan.
6850 amb el 10: Una pilota de futbol.
7728 amb el 58: 3 m. jaqueta astracan.
8207 amb el 7: Un parell de sabates nena número 24.
8255 amb el 57: Un joc entremès.
8270 amb el 18: 2 àmfores terra cuita.
8282 amb el 29: 5 m. novetat senyora.
8352 amb el 12: Una botella de vi, marca «Castell del Remei».
8406 amb el 53: 3 m. jaqueta astracan.
8447 amb el 64: 3 m. jaqueta astracan.
8476 amb el 23: Una botella de vi, marca «Castell del Remei».
8549 amb el 43: Un bust petit de dona.
8698 amb el 28: Un moneder de pell.
8737 amb el 42: Un llum de nit.
8749 amb el 34: Un grup artístic.
9100 amb el 3: 5 m. gènere escocès.
9237 amb el 1: Un pantalon per a nen.
9358 amb el 48: 5 m. gènere escocès.
9471 amb el 9: Una botella de xampany.
9540 amb el 38: Una ànfora i un cantí.
9561 amb el 52: Un objecte artístic.
9605 amb el 49: 3 m. roba interior de seda.
9659 amb el 19: Un parell sabates esport.
9733 amb el 65: Un braçalet i un collaret.
9766 amb el 20: Un pedestal.
9797 amb el 32: Un pantalon per a nen.
9841 amb el 2: 10 m. roba cotó, Tolrà.

Es recorda als posseïdors de números premiats, que aquests caduquen als 15 dies, o sigui el dia 10 de l'actual.

Calendaris 1937

RIBERA, impressor Puig de la Creu, 3
Telèfon 17

La coeducació a l'escola

Amb una continuïtat esperançadora vénen succeint-se reformes en tots els ordres que asseguruen una transformació total del sistema que pretenia junyir la humanitat, carregant-la de prejudicis que li privaven d'alçar el vol als espais lluminosos de la veritat i de la lògica.

La República democràtica intentà bandejar la influència religiosa de l'escola, intent frustat per quan els encarregats de complir-ho, ho sabotejaren sempre confiats en la indiferència dels poders que limitaren tota actuació llur a disposar-ho.

La provocació feixista ha precipitat els esdeveniments i la revolta, conscient, a l'ensems que barra el pas als confiscadors de l'intel·lecte, hàbils camufladors de la veritat, edifica un nou estat de coses sense oblidar la solidesa de la base on ha de sostenir-se aquesta nova societat que neix sota els auspicis d'un creixent sa i robust. És per això que a més de fer realitat viva l'absència de doctrines demagògiques de l'escola, estableix el sistema de coeducació únic mitjà racional d'educar els infants en la mateixa font de la vida.

Perquè escola de nois i escola de noies és un absurd. La veritat única és, senzillament, l'Escola sense aquestes divisions que neguen la família, la societat, la humanitat tota. Si les famílies les constitueixen homes i dones perquè altra cosa no pot ésser; si els germans són nois i noies indistintament perquè així ho disposen les lleis naturals; si al carrer

es troben els d'un i altre sexe perquè el cretinisme no ha arribat a tant, que construis vies i barris expressos per a separar-los, per què no poden conviure a l'escola que és on precisament han d'aprendre tot allò que vol dir dignitat humana?

La separació de nois i noies no fa altra cosa que excitar l'individu a posseir allò que li és prohibit i així veiem com al carrer, als espectacles, a tots els llocs on les lleis del vedat de l'escola no arriben, es cerquen amb un afany que sols experimenta aquell que s'apodera d'una cosa per rampinya quan ha pogut burlar l'esguard amenaçador del vigilant.

Educant-se junts, aprendran a respectar-se i quan hagin conviscut en franca camaraderia, predominarà l'amistat al sexe i la passió incompresa que deforma la privació, esdevindrà sentiment noble i expressió sincera de la naturalesa.

Caldria que tots veiéssim en aquest nou sistema que s'estableix una passa més vers l'harmonia dels racionals que tots desitgem i, si algú, erròniament, ho acceptés com a una imposició desagradable dels que avui tenen la missió d'ordenar el nou ordre social revolucionari, és necessari que abans de condemnar-ho amb la precipitació d'un obcecament per fanatismes o rutines esperi a què el convencí la realitat d'un millorament que s'ha de produir sense cap mena de dubte, puix que es basa en una lògica incontrovertible.

LLUÍS MONTAGUT

L'oca misteriosa

VIII

Apareix Segismunda

Indubtablement existeixen esperits bessons, ànimes que es mouen paral·leles en la disciplina de les activitats; i els mateixos ressorts de vibració i els mateixos lligams sentimentals, per raons d'educació o acurada sensibilitat, els impulsa i abassega en harmonia perfecta, en idèntiques aspiracions.

Recollir i integrar una aspiració, és obra del pensament; però el fenomen íntim i personal de la pròpia suggerència, va desvetllant al transcurs del temps, la labor efusiva de construcció o millorament de les idees, en una comuna i perfecta ambició expansiva.

Aquesta opinió la compartíem amb

Rodrigo Castela, mentre ens dirigíem, prèvies les dades que havia pogut obtenir aquest bon xilè, vers la coneguda Pensió Bonanova, on se'ns indicà que podríem trobar a Segismunda Boltana de Pueyo, presumpta firmanta de la carta que tant d'enrenou havia promogut, únic nom de Segismunda que tenia registrat el Butlletí de la Colònia xilena com a residenta actualment a la nostra ciutat. Era la gestió que reputàvem com a final, puix que si aquesta fallava, ja no ens quedava altre recurs que renunciar obligadament als nostres propòsits.

En la Gerència de la citada Pensió, efectivament, ens assabentaren de què,

entre una família composta de tres senyores i un senyor que feia més de vuit mesos hi tenien llogades unes habitacions, s'hi comptava el nom de Segismunda amb els cognoms expressats, i que en aquelles primeres hores de la tarda, les podríem visitar. No cal dir amb quin cor més ample pujàrem a les habitacions. L'amic Castela, que tan gentilmente havia volgut acompanyar-nos, recalcava la seva satisfacció amb l'avinentesa de poder trobar una nova família compatriota.

Després d'havernos fet anunciar per una cambrera joveneta i vistosa que sortí a rebre'ns, aparegué una dama ja entrada en anys, d'aspecte humil, tot el rostre color d'oliva madura i uns ulls vius i esparvillats, plens de sorpresa. L'acompanyava una jove més distingida, com d'uns divuit anys, de cabell negre i ondulat, bellíssima i graciosa per la seva figura esbelta i el somriure atractiu.

Ja en el saló de visites, la primera preguntà:

—¿Los caballeros preguntan por mí?... Ellos dirán en que puedo servirles...

—Muy agradecidos a su deferencia, señoras...—començà molt afectuós Rodrigo Castela. —Nuestra visita, tiene por objeto rogarles se sirvan aclarar si esta carta fué cursada por ustedes, y si la reconocen en sus atribuciones —afegí mentre allargàvem la carta de referència.

—¡Amita!... ¡Por fin!...—fou l'exclamació veement, sobtada, que pronuncià amb vivíssima alegria la joveneta, mentre la dama prenia la carta dels meus dits.

—¿Como no?...—féu aquesta.—¡La mismísima!... ¡Que dicha!... ¡Cuanto agradezco la visita!... ¿Y el pato?... ¿Y la «Lola»?... ¡Siéntanse... ¡Por Dios!... ¡Que alegría!

Respiràvem... I a tota màquina... Aquell «por fin» semblava que a tots ens treia un gran pes de sobre.

Aquelles exclamacions d'alegria i aquell estat de satisfacció, feren aparèixer un altre personatge. El marit de la Segismunda, Zacarias Pueyo, segons ens digueren. El «negre de l'auto», va aparèixer tot seguit al nostre pensament. Un homenàs fornit, llavis molsuts, cabells arissats i grisos. Vertader tipus «criollo» europeïtzat, a l'igual que la seva muller.

No cal dir que seguidament vingueren les mútues explicacions. I amb quin atropellament... I amb quines ganes d'indagar per part d'uns i altres...

—¡Y que contenta va a ponerse tu mamá!...—deia a cada moment la Segismunda a la joveneta.

Per abreviar, puntualitzarem les dades més concretes i necessàries de la conversa.

Segismunda Boltana i Zacarias Pueyo, dos xilens de pura raça i amb marques reminiscències indíanes, són els «didos» de la joveneta esplèndida que presidia la reunió. Des de molts anys estan al servei, amb honors de família, de la senyora Pilar Acosta, vídua de Barroso, l'absència de la qual, en aquells moments lamentàvem tots; puix que fins el dia següent no arribaria de València, on havia tingut d'anar per assumptes particulars. La senyora Pilar Acosta, junt amb la seva filla Aurora—la joveneta—i el servei de referència, havia arribat de Xile, i més concretament d'Uspallata, feia ja uns vuit mesos, instal·lant-se en les habitacions de la Pensió Bonanova, fins a poder tornar al seu país després d'haver ultimat uns afers importants pels quals havia tingut necessitat de venir a Barcelona. La senyora Pilar Acosta, vídua de Barroso, posseeix una hisenda magnífica a Uspallata, important patrimoni que heretà del seu difunt espòs. Feia molts anys que havia promès a la seva filla Aurora, un viatge a Catalunya, havent-se complert ara aquesta intenció i havent tingut, per la força de les circumstàncies, de perllongar molt més del projectat, la seva estada a la nostra terra.

En una de les moltes i variades excursions que han realitzat durant aquest temps per les nostres poblacions, i precisament el dia que tornaven de Caldes de Montbui,—viatge en el qual únicament anaven la senyoreta Aurora, la Segismunda i el seu marit Zacarias—tingueren la desgràcia de què perdessin l'oca famosa, batejada Lola, animal que des de molts anys conserven com una relíquia per haver resultat una peça tan extraordinària, després d'haver assistit a molts concursos i haver guanyat infinitat de premis degut a les seves facultats exemplars de producció i resistència. Això explica l'anella de plata de la cuixa dreta, la qual porta la inscripció «Corindiana-1920». El nom de la hisenda d'Uspallata, i la data en què guanyà el màxim trofeu en el concurs de més ressonància. Vella i tot, l'oca preferida, domesticada ja pel tracte i deferència constants, ha estat sempre l'animal mimat de la família, que l'ha conservada al seu costat amb tot afecte i miraments.

Després d'extraviar-se'ls aquesta oca, a la sortida de Sentmanat, i de notar amb sobresalt i disgust aquest contratemps, del qual se'n feia solidària l'«ama» Segismunda, per haver estat a instàncies d'ella que la «Lola» formés part de l'excursió, no se'ls atinà altra diligència que la d'escriure algunes cartes—amb el paper primer que els vingué a les mans—i dipositar-les en alguns llocs del trànsit que havien recorregut, per a qual objec-

Servei de campanya

Missió de la Infanteria

L'infanteria opera en termes generals de dues formes:

Primera: Anant a cercar l'enemic. OFENSIVA.

Segona: Esperant en posició, l'enemic. DEFENSIVA.

Dites formes de combat no són absolutes, és a dir: dintre l'ofensiva les forces en determinats moments han d'actuar a la defensiva i viceversa; dintre la defensiva s'ha d'actuar molt atacant, ja que està demostrat que la millor defensa és l'atac.

Després d'una aproximació envers l'enemic, quan s'entra en la presa de contacte és quan es decideix (segons les possibilitats d'armament i la quantitat de forces) si el combat ha d'ésser ofensiu o defensiu.

Per a comentar aquestes dues classes de combat començarem amb el

COMBAT OFENSIU

El combat ofensiu té per objecte *caure* sobre l'enemic per a *expulsar-lo* de les posicions que ocupa, *impedir-lo* refer-se

sobre noves posicions i *perseguir-lo sense treva* fins aconseguir desarticular-lo i fer que les seves forces es converteixin en un ramat de fugitius, per assolir això és precis:

Primer.—Anar a trobar l'enemic: APROXIMACIO.

Segon.—Lluitar per arribar fins al mateix: ATAC.

Tercer.—Tirar-se al damunt: ASSALT.

L'aproximació pot durar més o menys temps. Pot fer-se de dia o de nit. La majoria de casos es fa aprofitant la nit o bé temps de boires.

De vegades l'assalt ve després de l'aproximació, però la majoria de casos ve precedit d'un *període d'estabilització* durant el qual les forces combatents s'estan front a front durant molt temps en llurs trinxeres en un període més o menys llarg.

En la pròxima crònica continuarem amb el primer especte del combat: *Marxa envers l'enemic*.

JOAN TEIXIDÓ TORRENTS

TEATRALS

VETLLADA A PROFIT DELS HOSPITALS DE SANG

Diuenge passat, a la tarda, es celebra l'anunciada vetllada literària-musical a favor dels Hospitals de Sang.

Castellar, donà prova, una vegada més, del sentiment altruista que l'anima, omplint fins el màxim el Saló Municipal d'Espectacles i aplaudint amb entusiasme als abnegats companys-artistes.

Obrí la festa, el nostre popular conjunt Laletan's Jazz.

Tot seguit l'Esbart Teatral, amb molt bon encert interpretà el sàinet «Gènits canviats» i el drama en un acte «El Drac».

En la segona part, la Societat Coral

te, tornaren a recórrer el següent diuenge d'haver perdut la «Lola» en qüestió.

La principal part de l'assumpte, restava ja aclarit.

J. VIVES I BORRELL

Per la molta extensió d'aquest capítol, i amb el bon fi de donar sortida a altres articles, deixem de publicar-ne aproximadament la meitat, la qual inserirem en el pròxim número.

«Gelats» de Sabadell, secundats per l'elenc del Círcol Republicà Federal, de la mateixa ciutat, afiançà el seu popular i merescut prestigi, interpretant amb lloable justesa diversos fragments de sarsueles i boniques cançonetes.

A. Girbau, fent gala de les seves dots de còmic, digué, afegint-hi una sèrie de bons acudits, un divertidíssim monòleg.

Finalitzà la vetllada el quadre de costums gitanos «Pou-purri gitano», interpretat finament per tota la companyia «Gelats» i Círcol Republicà Federal de Sabadell.

Fou en si, una selecta vetllada i un franc èxit d'organització. Una felicitació sincera als organitzadors i tots els companys que tan desinteressadament, feren possible una vetllada de tanta envergadura.

Què el vostre esperit humanitari faci que no sigui l'última, tota vegada que aquest beneficis, són tan en bé de la causa que tots defensem.

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

—MODISTA I PROFESSORA DE «CORTE». Li plau oferir-se al públic per tot el ram de modisteria i l'ensenyament del «corte» Sistema Martí.

FRANCESCA BRUGUERA

Torras, 10

Per la Delegació local del Socors Roig Internacional conjuntament amb el Comitè pro Refugiats, amb motiu de la Setmana de l'Infant, han repartit la següent proclama:

«Els set primers dies de l'any, van dedicats a tots els infants i preferentment, a tots els infants que no tenen la sort de trobar-se a l'escalf de la llar pròpia.

Bella idea aquesta, quan encara per dissort és necessària la iniciativa aliena i rodejar aquesta d'una certa espectacularitat, perquè una gran majoria es disposi a donar assistència als desemparats per una societat indiferent, a tot allò que no li ateny de prop i als perseguits per l'egoisme criminal d'un sector hostil a tot intent de rectificació, de desigualtats monstruoses, que han estat la característica de les modernes civilitzacions imperants.

Cap més data podia ésser acollida, amb tan encert per a dedicar-la als que entren a la vida, com la del començament d'un nou any, en la qual els homes de poca voluntat prometen rectificar la manera de viure en allò que fa referència a desviacions conegudes i malgrat això, conservades.

En aquest nou any que entra, roig de sang i d'indignació; en aquest nou any que conserva el present tràgic d'uns infants foragitats de llurs cases per una guerra provocada per l'egoisme internacional capitalista, que res vol saber de les víctimes immolades al seu ídol, és precís que dediquem un record i una part de les comoditats que encara gaudim, a tots aquests infants que han vingut a casa nostra a cercar una pau que els ha estat negada per aquells que cínicament empen la trase evangèlica: «Deixeu que els infants s'acostin a mi».

A Les Arenes, hi ha infants que no tenen roba; les seves vestidures han volat fetes cendra entre les columnes de foc i runa de les llars destruïdes pels enviats dels victimaris de l'època; els infants de Les Arenes, es troben mancats de la joia inefable d'una joguina que els faci més dolç l'exili forçós que sofreixen; i d'infants com els de Les Arenes, tot Catalunya n'hostalatge.

Tu, que tens un infant, has pensat alguna vegada que també és possible que es trobi lluny dels teus braços i del teu esguard? La satisfacció de veure'l content, ben abrigat i gosant entre un món petit de joguets, no se t'entela al pensar que n'hi han que ho han perdut tot i que no saben quan podran reconquerir-ho? Dones fes-ho, posa remei al malestar d'aquests infants que s'han confiat a tu i porta per a ells una joguina, modesta si vols, això que hi fa, un tros de roba, un vestidet, unes sabates, el que vulguis, però quelcom que demostris que tu vols que els primers dies de l'any que comença, siguin el presagi d'una era de concòrdia entre els pobles honrats que senten de tot cor la solidaritat humana.

El Comitè pro Refugiats, espera el teu donatiu, que podràs fer qualsevol dia de 7 a 9, en el local que ocupa la Delegació del Socors Roig Internacional al carrer Major, 15 (Abans Ateneu Castellarenc).

NOTICIARI

LES TARGES DE RACIONAMENT

Des del dilluns passat que van posar-se a la pràctica les targes de racionament, que s'han acabat les cues.

Sabem que per la Conselleria de Proveïments, han estat donades als industrials de la població, les següents instruccions referent als tres articles que de moment estan racionats com segueixen:

Consum diari proporcional per persona

Carn de porc 100 grams

Mongetes 100 «

Sucre una unça

De carn de porc, no pot adquirir-se'n més de 200 grams de la mateixa classe.

Referent als pots de llet condensada, no pot adquirir-se'n més d'un i aquest serà degudament obert pel mateix industrial.

Aquesta setmana també va fer-se un pregó per mitjà del qual tots aquells qui desitgin adquirir carns de porc, poden anar a proveir-se'n en els establiments corresponents els dilluns a partir de les onze i els dimecres i divendres tot el dia.

Hem pogut comprovar l'eficàcia del racionament, en la carn de porc, puix en diverses tendes tot i no essent dia d'efectuar la matança encara, tenen existències.

NAIXEMENT

Dia 27. — Josep Homet Fité, fill de Sever i de Montserrat.

L'enhorabona als pares i llurs famílies

DEFUNCIO

Dia 29. — Sever Fernández, casat, de 76 anys.

La nostra condolença a tota la família.

PLANS DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Popular, hi trobem fixats els següents plans de casament:

Ramon Sellés Soler amb Alexandra Tello Tello, Sixte Canadell Rusiñol amb Maria Sellés Rocavert i Josep Sabaté Argemí amb Francesca Prat Fontcuberta.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el passat mes de desembre s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Josep Homet Fité, total 1.

Casaments: Joan Puigdellosas Sastre amb Teresa Daví Mussons, total 1.

Defuncions: Maria Cañellas Casajona, Maria Pallàs Massaveu, Josep Colladram Rovira, Maria Pujol Miquel i Sever Fernández, total 5.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

Durant l'any 1936 que acabem de transcorrer, s'ha registrat en la nostra població el següent següent moviment demogràfic:

Naixements: Nois 28
Noies 25
Total 53

Casaments: 27

Defuncions: Homes 20
Dones 27
Nois 1
Noies 3
Total 51

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

CASTELLARENCS:

SUBSCRIVIU-VOS A

“LA FARGA”